

ÎN C H E I E R E

4 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tentiuc Veaceslav împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Tentiuc Veaceslav și apelul declarat de către Serviciului Vamal al Republicii Moldova, a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 27 octombrie 2016 Tentiuc Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al RM cu privire contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiuni reclamantul a indicat că a fost angajat în cadrul Serviciului Vamal în calitate de inspector al Biroului Vamal Cahul în baza contractului individual de muncă din 29 octombrie 2007, iar la 26 februarie 2016 prin contractul individual de muncă nr. 399 a fost angajat în funcție de inspector la Postul vamal Ceadâr-Lunga 2 (PVFI, rutier) al Biroului Vamal Cahul, pe o perioadă de 5 ani de la 4 martie 2016 până la data de 4 martie 2021.

A comunicat că la 5 august 2016 s-a desfășurat atestarea privind corespunderea funcției deținute, la care a răspuns corect și integral la toate întrebările adresate de către membrii Comisiei de atestare.

A susținut reclamantul că din 16 august 2016 până la 24 septembrie 2016 s-a aflat în concediu medical, iar directorul Serviciului Vamal a adoptat la 16 august 2016 ordinul nr. 924-p cu privire la rezultatele atestării corespunderii funcției

deținute a colaboratorilor Biroului Vamal Cahul, indicând în pct. 2 al acestuia că nu corespund funcției deținute colaboratorii vamali nominalizați în Anexa nr. 2.

A afirmat că ulterior, prin ordinul 944-p din 22 august 2016 au încetat raporturile de serviciu cu Tentiuc Veaceslav, din cauza necorespunderii acestuia cu funcția deținută, fapt constatat de comisia de atestare și în lipsă de post inferior vacant.

La 27 septembrie 2016 prin cererea înregistrată cu nr. 21094, reclamantul a solicitat Serviciului Vamal al RM să i se elibereze dosarul personal și fișa de atestare din 5 august 2016, dar la această cerere nu a primit nici un răspuns.

Astfel, a reiterat că deși nu a luat cunoștință cu decizia Comisiei de atestare unde era menționat faptul că nu corespunde funcției deținute, cât și cu ordinele nr. 924-p din 16 august 2016 și nr. 944-p din 22 august 2016, la 17 octombrie 2016 a înregistrat o cerere prealabilă prin care a solicitat revocarea actelor administrative respective.

În opinia reclamantului, decizia Comisiei de atestare este una evazivă și superficială, aceasta nu corespunde criteriilor de atestare prevăzute la pct. 3 al Regulamentului cu privire la atestarea colaboratorilor vamali, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 383 din 19 mai 200.

A mai indicat reclamantul că calitățile profesionale ale acestuia corespund funcției deținute în totalmente, fapt confirmat prin fișa de atestare din 18 ianuarie 2016, iar decizia Comisiei de atestare a Serviciului Vamal, inclusă în procesul-verbal al ședinței din 12 august 2016, nu a fost motivată în raport cu soluția adoptată, nefiind indicate nici recomandările Comisiei după atestarea salariatului Tentiuc Veaceslav.

A solicitat reclamantul anularea ordinului Serviciului Vamal al RM din 22 august 2016 cu nr. 944-p cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, restabilirea în funcția deținută al postului vamal Ceadâr-Lunga 2 (PVFI, rutier), Biroul Vamal Cahul, încasarea de la Serviciul Vamal al RM în beneficiul său a salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 10 000 lei.

În cadrul examinării cauzei, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând suplimentar și anularea procesului-verbal al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal nr. 03-20- 50 din 5 august 2016; procesul - verbal nr. 03-20-51 din 12 august 2016 al ședinței Comisiei de atestare a Serviciului Vamal și decizia comisiei de atestare a Serviciului Vamal de necorespundere a funcției deținute, în partea lui Tentiuc Veaceslav; ordinul directorului general al Serviciului Vamal al RM din 1 iulie 2016 cu nr. 717-p, în partea ce ține de necorespunderea funcției deținute a inspectorului postului vamal Ceadâr-Lunga 2 (PVFI, rutier) Tentiuc Veaceslav; ordinul directorului general al Serviciului Vamal al RM din 22 august 2016 cu nr. 944-p, privind încetarea raporturilor de serviciu ale lui Tentiuc Veaceslav, pe motivul necorespunderii funcției deținute.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 februarie 2017 a fost admisă parțial acțiunea.

S-a anulat ordinul nr. 944-p din 22 august 2016 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, ca fiind emis cu încălcarea procedurii.

S-a reintegrat Tentiuc Veaceslav în funcția anterior deținută de inspector al Serviciului vamal Ceadâr - Lunga (PVFI, rutier).

S-a încasat de la Serviciului Vamal al RM în beneficiul lui Tentiuc Veaceslav salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, până la pronunțarea hotărârii judecătorești.

S-a încasat de la Serviciului Vamal al RM în beneficiul lui Tentiuc Veaceslav prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei și cheltuielile de asistență juridică suportate în mărime de 5 000 lei.

În rest, pretențiile au fost respinse, ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Tentiuc Veaceslav și apelul declarat de către Serviciului Vamal al RM, a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 mai 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că potrivit prevederilor art. 21 din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2001, atestarea colaboratorilor vamali se face pentru evaluarea corespunderii lor funcției deținute. Atestarea are loc de regulă odată la doi ani, dar nu mai rar de o dată la patru ani. Atestarea anticipată poate avea loc la decizia directorului general. Modul de atestare este stabilit în Regulamentul atestării colaboratorilor vamali, aprobat de Guvern.

Curtea de Apel Chișinău a subliniat că ținând cont de prevederile art. 43 alin. (2) lit. g) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2001 și art. 86 alin. (1) lit. e) din Codul muncii, pentru a fi respectată procedura de concediere a reclamantului, urmează a fi întrunite cumulativ următoarele condiții: necorespunderea funcției deținute constatate de comisia de atestare și lipsa unui post vacant inferior sau respingerea funcției propuse.

În acest sens, a considerat corectă concluzia instanței de fond referitoare la faptul că poziția angajatorului cu privire la concedierea lui Tentiuc Veaceslav pe motivul pretensei inexistențe a unui post vacant inferior este lipsită de suport probatoriu. Or, din analiza normei citate supra, instanța de apel a apreciat că în cazul lipsei postului vacant inferior ce face parte din categoria funcției practice, este de obligația angajatorului de a-i propune salariatului o funcție de altă categorie, dacă există.

Curtea de Apel Chișinău a remarcat că din actele cauzei nu rezultă că în perioada de după atestare și până la concedierea lui Tentiuc Veaceslav nu au existat locuri vacante inferioare funcției deținute de ultimul, or, Serviciul Vamal al RM nu a demonstrat prin probe lipsa funcțiilor inferioare vacante, ce fac parte din categoria funcției publice de execuție.

Respectiv, Serviciul Vamal în rezultatul stabilirii că Tentiuc Veaceslav nu corespunde funcției deținute, urma să-i propună o funcție inferioară din categoria funcțiilor de execuție, adică angajatorul, în baza deciziei Comisiei de atestare, avea dreptul legal să-l retrogradeze în funcție inferioară, deoarece, concedierea în legătură cu depistarea necorespunderii funcției deținute, se permite numai în cazul în care

angajatorul i-a propus salariatului o altă muncă corespunzătoare, iar ultimul a refuzat transferul.

Instanța de apel a conchis ca fiind corectă concluzia instanței de fond ce vizează temeinicia cerințelor reclamantului privind anularea ordinului contestat, cu restabilirea în funcție, în condițiile când circumstanțele pricinii denotă că procedura de concediere a reclamantului a fost încălcată de către pârât. Or, conform dispozițiilor art. 89 alin. (1) Codul Muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

La 2 februarie 2018 Serviciul Vamal al RM a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că reclamantul a fost eliberat din funcția publică cu statut special, funcție publică de execuție „inspector” în temeiul art. 43 alin. (2) lit. g) din Legea serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, din cauza necorespunderii funcției deținute constatate de comisia de atestare, prin ordinul nr. 944-p din 22 august 2016.

A afirmat că potrivit Clasificatorului unic al funcțiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155 din 21 iulie 2011, funcția deținută anterior de către Tentiuc Veaceslav face parte din categoria funcțiilor publice de execuție, care categoria inferioară de funcții publice, prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Prin urmare, a susținut contrar concluziilor instanței de fond și de apel, Serviciul Vamal al RM era în imposibilitate de a-i propune reclamantului o anumită funcție inferioară, deoarece reieșind din normele citate supra, acesta a fost eliberat din funcția publică cu statut special, funcție publică de execuție „inspector”, care este categoria inferioară de funcții publice.

A subliniat că funcție inferioară de colaborator vamal, decât cea de inspector în cadrul Serviciului Vamal al RM nu există.

În partea ce ține de prejudiciul moral admis de instanțele de judecată, a reiterat că această sumă solicitată constituie o sursă de îmbogățire fără justă cauză, pentru că reclamantul a stabilit suma despăgubirilor fără a respecta criteriile prevăzute de art. 1423 Cod civil.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, recursul declarat la 2 februarie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva